

Hartsvriendinnen

Raken jij en je vriendin ook nooit uitgepraat? Deze week vertellen Veerle (46) en Peggy (53) over hun hechte vriendschap die begon in een afslankinstituut.

‘Het kon geen toeval zijn, we moesten elkaar gewoon ontmoeten’

VEERLE (46)

Werk: rouwtherapeut voor gescheiden mannen en vrouwen

Thuis: relatie met Huibert (62) en moeder van drie kinderen (25, 23 en 18 jaar)

Hobby's: reizen, wandelen, fietsen, terrasjes pakken

Feestweekend in Vrouwenpolder, mei 2016

PEGGY (53)

Werk: communicatieverantwoordelijke

Thuis: relatie met Rudi (52) en moeder van twee dochters (25 en 22 jaar)

Hobby's: strandwandelingen maken met de hond, fietsen, koken

Toen ik haar voor het eerst zag, dacht ik:

Peggy: “Dat lijkt mij wel een gezellige vrouw.”

Veerle: “Ik dacht: zij zou wel een vriendin van mij kunnen worden.”

Peggy: “We leerden elkaar in 2008 kennen in een afslankinstituut.

In infraroodcabines moesten we

bepaalde oefeningen doen en Veerle en ik lagen toevallig steeds naast elkaar. We raakten aan de praat. We hadden het over onze kinderen en kwamen erachter dat we allebei al een keer gescheiden waren.”

Veerle: “In die periode zaten we beiden in een tweede relatie. Ik was op dat moment doodongelukkig.”

Peggy: “Dat vertelde Veerle al snel. Zelf zat ik ook niet lekker in mijn relatie. En ik vertelde dat mijn baarmoeder vlak daarvoor uit noodzaak verwijderd was.”

Veerle: “Iets wat ik ook had meegemaakt.”

Peggy: “We bewandelden dus hetzelfde pad.”

Veerle: “Dit kon geen toeval zijn, we moesten elkaar gewoon ontmoeten.”

Toen wist ik: op jou kan ik bouwen

Peggy: “Ongeveer een jaar nadat

Veerle en ik elkaar hadden leren kennen, werd ik verliefd op een andere man. Veerle was de eerste die het wist, nog voordat ik het haar had verteld.”

Veerle: “Ik zag het aan haar gezicht. Opeens straalde ze weer.”

Peggy: “Het was heel dubbel. Natuurlijk was het fijn om weer vlinders voor iemand te hebben, maar ik voelde me ook schuldig. Het liefst hield ik mijn verliefdheid tegen, maar dat lukte gewoon niet. Uiteindelijk scheidde ik dus van mijn tweede man. Van de stress viel ik acht kilo af.”

Veerle: “Peggy en ik praatten er veel over samen. Ik had met haar te doen, want ik gunde haar het allerbeste.”

Peggy: “Vier jaar later strandde Veerles tweede huwelijk ook.”

Veerle: “Net als Peggy vond ik dit erg moeilijk, maar gelukkig was zij er voor mij.”

Lekker bijkletsen terwijl de kinderen zich vermaken in de speeltuin, herfst 2015

Peggy: “We steunden elkaar in ons nieuwe, single bestaan. Als onze kinderen bij hun vaders waren, dan waren wij samen. Onze kinderen konden het trouwens ook goed met elkaar vinden. Omdat we het als alleenstaande moeders financieel niet echt breed hadden, spraken we vaak thuis af. We maakten er altijd iets gezelligs van.”

Vriendinnen in goede en slechte tijden

Veerle: “Na onze tweede scheidingen hadden we beiden een ingewikkelde relatie met een man die niet eerlijk bleek te zijn over zijn privésituatie.”

Peggy: “Laten we het zo zeggen: ze waren niet goed voor ons.”

Veerle: “In 2015 ontmoette ik mijn huidige partner, Huibert. Peggy was de eerste aan wie ik hem voorstelde.”

Peggy: “Ik was blij verrast. Huibert en ik konden het meteen met elkaar vinden, ik had een goed gevoel bij hem.”

Veerle: “En ik bij Rudi, de huidige vriend van Peggy die ze in 2017 ontmoette. Hij was oprecht en lief en ik wist: dit is een goede man voor Peggy.”

We zien elkaar...

Veerle: “Minstens één keer per week.”

Peggy: “Vroeger woonden we vlak bij elkaar, maar nu moeten we ruim een uur rijden om elkaar te zien.”

Veerle: “Peggy en ik wonen allebei in België, maar ik verblijf om de week bij Huibert die in Zeeland woont.”

Peggy: “Het scheelt dat ik drie dagen in de week in Gent werk. Dit is Veerles woonplaats, dus als zij in Gent is, spreken we daar af om ergens te lunchen.”

Veerle: “Ook appen we dagelijks.

Tijdens de Gentse Feesten in Bar Depot, hun favoriet, 2015

In Veerles nieuwe woning, augustus 2016

‘Veerle wist dat ik verliefd was, nog voor ik het had verteld’

Gezellig samen barbecueën, zomer 2016

Ja of nee

Meningsverschillen

Veerle: “Hebben we zelden.”

Altijd eerlijk je mening geven

Veerle: “Toen we allebei in een slechte relatie zaten, zeiden we tegen elkaar wat we van elkaars partner vonden.”

Samen een huis delen

Peggy: “Zeker. Toen we allebei vrijgezel waren, zeiden we altijd: als we binnen vijf jaar geen man vinden, dan gaan we samenwonen. Is er helaas niet van gekomen...”

Bellen is niks voor ons. Waarom weet ik eigenlijk niet, maar we sturen elkaar liever berichtjes.”

Dit waarderen we in elkaar

Veerle: “Onze openheid.”

Peggy: “Precies, dat wilde ik ook zeggen.”

Veerle: “Daarnaast waardeer ik vooral Peggy’s onvoorwaardelijke steun. Vorig jaar werd mijn zoon opgenomen in een kliniek vanwege een wietverslaving. Voor mij als moeder was dat heel moeilijk, want het liefst zie je je kinderen gewoon gelukkig en gezond. Dat mensen in mijn omgeving regelmatig vroegen hoe het ging, vond ik heel lief. Toch had ik niet altijd zin en energie om erover te praten en Peggy begreep dat. Het enige wat zij mij stuurde, was dat ze er voor mij was en dat ik altijd bij haar terecht kon. Dat vond ik zo fijn. Peggy verwachtte verder niks van mij, ze wilde mij een hart onder de riem steken en luisterend oor bieden. En dat is voor mij een echte vriendin.”

MET JE VRIENDIN IN VRIENDIN?

Willen jullie meedoen? Op Vriendin.nl zoek je op 'hartsvriendinnen', daar vind je het formulier waarmee je je kunt opgeven.